

Hột Giống Lúa Mì

Bài Học Kinh Thánh về Giăng 12:24

Phần 1: Câu Kinh Thánh Chính

Kinh Thánh Bản Truyền Thống (1925/1934)

Giăng 12

24 Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu hột giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều.

Phần 2: Nguyên Tắc Giải Nghĩa

Biểu tượng này rất sâu sắc, nhưng sự hiểu biết đúng đắn là điều vô cùng quan trọng.

Chúng ta không thể và không được lạc vào những tưởng tượng thuộc linh, hay những cách giải nghĩa chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng sáng tạo, hoặc những cách giải nghĩa sai lầm.

Sola Scriptura (Chỉ Kinh Thánh mà thôi) là nền tảng của chúng ta.

Kinh Thánh tự giải nghĩa Kinh Thánh, không cần đến sự suy đoán của loài người, những tưởng tượng thuộc linh, hay những lý thuyết sinh ra từ trí tưởng tượng, dựa trên cảm giác, cảm xúc và cảm nhận...

Ê-sai 8:20

Bản Truyền Thống:

"Hãy theo luật pháp và lời chứng! Nếu dân chẳng nói như vậy, chắc sẽ chẳng có rạng đông cho nó."

"Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu hột giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều."

— Giăng 12:24

Phần 3: Quan Niệm Phổ Biến

Đã có nhiều cách giải nghĩa sai lầm về ẩn dụ ngắn này của Đức Chúa Jêsus, và cần phải có nhiều sự sửa sai, cùng với một sự hiểu biết và giải nghĩa đúng đắn.

Quan niệm và suy nghĩ phổ biến:

Một hạt giống phải chết đi thì mới kết quả dồi dào...

Hạt giống phải bị chôn và chết đi, để có thể tái sinh và biến đổi...

Quan niệm phổ biến sai lầm này sau đó được gắn với một vài lẽ thật, như một chỗ dựa để ủng hộ lý thuyết của nó.

Phép báp-têm: người ta phải chết trước đã, để được tái sinh thành một con người mới trong Đức Chúa Jê-sus Christ.

Khi một người được chìm xuống nước, điều đó tượng trưng cho sự chết và sự sống lại của người ấy.

Và như vậy, sự lộn xộn được tạo ra, và một sự hiểu biết phổ biến sai lầm được truyền mãi qua miệng lưỡi và các bài viết của nhiều nhà lãnh đạo tôn giáo cùng những người đi theo.

Phần 4: Thử Mọi Sự Dạy Dỗ bằng Kinh Thánh

"Tức thì, trong ban đêm, anh em khiến Phao-lô và Si-la đi đến thành Bê-rê. Đến nơi rồi, thì vào nhà hội người Giu-đa."

Công Vụ 17:10

"Những người này có ý hấn hoi hơn người Tê-sa-lô-ni-ca, đều sẵn lòng chịu lấy đạo, ngày nào cũng tra xem Kinh Thánh, để xét lời giảng có thật chẳng."

Công Vụ 17:11

"Trong bọn họ có nhiều người tin theo, với mấy người đàn bà Gờ-réc sang trọng, và đàn ông cũng khá đông."

Công Vụ 17:12

Người Bê-rê lắng nghe cách sốt sắng, nhưng họ không chỉ đơn giản chấp nhận điều Phao-lô nói. Họ đối chiếu điều đó với Kinh Thánh mỗi ngày, và vì sự dạy dỗ của ông phù hợp với Lời Chúa, nên nhiều người trong họ đã tin. Trên thực tế, đây chính là điều Ê-sai 8:20 dạy.

- "Hỡi kẻ rất yêu dấu, chớ tin cậy mọi thần, nhưng hãy thử cho biết các thần có phải đến bởi Đức Chúa Trời chẳng; vì có nhiều tiên tri giả đã hiện ra trong thiên hạ." 1 Giăng 4:1
- "Những người này có ý hấn hoi hơn người Tê-sa-lô-ni-ca, đều sẵn lòng chịu lấy đạo, ngày nào cũng tra xem Kinh Thánh, để xét lời giảng có thật chẳng." Công Vụ 17:11
- "Nhưng nếu có ai, hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành chúng tôi đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them!" Ga-la-ti 1:8

Phần 5: Sứ Mạng của Đấng Christ

Đấng Christ đến với một sứ mạng; đời sống Ngài chỉ có một mục đích: cứu nhân loại khỏi nanh vuốt, sự kinh hãi và sự hủy diệt của ma quỷ.

Ngài từ trời xuống, mặc lấy xác thịt loài người, trở nên một con người, và được ban cho một danh mới cho sứ mạng ấy. Danh ấy là Jê-sus, con người, là Chiên Con cất tội lỗi thế gian đi. Từ ngày đầu tiên tội lỗi xuất hiện, chương trình cứu chuộc đã được đưa vào hành động, vào vận hành. Sự chết của Đức Chúa Jê-sus trên thập tự giá là đỉnh điểm của tiến trình ấy, của chương trình ấy.

"Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta."

Rô-ma 6:23

Tiền công của tội lỗi là sự chết, và Ngài, Đức Chúa Jêsus Christ, con người, đã gánh lấy mọi tội lỗi, để chúng ta có thể được tha thứ, được ân xá và được cứu. Nếu không có sự chết ấy, Ngài sẽ ở lại trên trời một mình, xa cách trái đất, xa cách nhân loại. Loài người chúng ta cũng sẽ ở một mình, bị cắt đứt và phân cách khỏi mối dây liên hệ và tình yêu thương của thiên đàng.

"Ta để sự bình an lại cho các người; ta ban sự bình an ta cho các người; ta cho các người sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi."

Giăng 14:27

Sự khôn ngoan trong lời của Đức Chúa Jêsus thật đáng kinh ngạc và sâu nhiệm đến nỗi, nếu không học hỏi Kinh Thánh và suy gẫm những lời ấy, người ta sẽ bị lạc mất và thiếu ánh sáng rực rỡ của sự hiểu biết, là ánh sáng mở trí óc và mắt của sự hiểu biết.

Phần 6: Sự Hiểu Biết Trọn Vẹn: Sự Mạng của Ngài, và Ngày Nay là Sự Mạng của Chúng Ta

- Phá hủy công việc của ma quỷ: 1 Giăng 3:8; Hê-bơ-rơ 2:14-15
- Ngôi Lời trở nên xác thịt: Giăng 1:14; Phi-líp 2:6-8
- Danh Jêsus và sự mạng của Ngài: Ma-thi-ơ 1:21 ("người khá đặt tên là Jêsus, vì chính con trai ấy sẽ cứu dân mình ra khỏi tội")
- Chiên Con của Đức Chúa Trời: Giăng 1:29
- Chương trình từ tội lỗi đầu tiên: Sáng Thế Ký 3:15; Khải Huyền 13:8
- Tiền công của tội lỗi: Rô-ma 6:23
- Ngài gánh tội lỗi chúng ta: Ê-sai 53:5-6; 1 Phi-e-rơ 2:24
- Ánh sáng và sự hiểu biết: Thi Thiên 119:105, 130; Ê-phê-sô 1:18

Phần 7: Phân Tích Câu Kinh Thánh

"Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều."

— **Giăng 12:24**

Chúng ta hãy phân tích cấu trúc của câu này:

7.1 "Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người"

Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người =

Một lời công bố rất quan trọng; hãy chú ý thật kỹ...

Sự lặp lại hai chữ "Quả thật, quả thật" =

Làm tăng thêm tầm quan trọng, giá trị và sự chú ý cho sứ điệp hay lời truyền đạt theo sau lời công bố.

"Đây là một sứ điệp quan trọng dành cho anh em."

7.2 "Nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất"

Nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất =

Một hạt lúa mì cần được đặt vào đất và chết đi...

Nghĩa đen: một hạt lúa mì không được gieo thì vẫn chỉ là một hạt. Khi được gieo, nó sinh ra nhiều hạt. Đây đơn giản là điều xảy ra ngoài đồng ruộng.

Nghĩa thuộc linh (hay ẩn dụ): Đấng Christ là hạt giống. Qua sự chết, sự chôn và sự sống lại của Ngài, Ngài đã không ở một mình, nhưng kéo nhiều người đến cùng Ngài.

Hình ảnh nghĩa đen là điều làm cho ý nghĩa thuộc linh trở nên rõ ràng. Đức Chúa Jêsu đã lấy một điều mà mọi người đều thấy trong đời sống hằng ngày để giải thích một điều mà họ chưa thể thấy.

Nguyên tắc Sola Scriptura: không phải mọi phân đoạn đều có cả hai tầng nghĩa. Có những phân đoạn chỉ là lịch sử hay mệnh lệnh trực tiếp, và có những phân đoạn rõ ràng là nói bóng. Nhưng Kinh Thánh thường cho chúng ta biết khi nào Kinh Thánh đang nói bằng hình bóng. Đức Chúa Jêsu thường tự giải nghĩa các ẩn dụ của Ngài, như Ngài đã làm với ẩn dụ người gieo giống trong Lu-ca 8:11-15, và trong Giăng 12:33, chính sách Phúc Âm giải thích ý nghĩa: "Ngài phán vậy để chỉ mình phải chết cách nào." Vậy chúng ta không cần phải đoán. Kinh Thánh cho chúng ta biết ý nghĩa thuộc linh nằm ở đâu.

Phần 8: Một Hạt Giống Sống, không phải Hạt Giống Chết

Một hạt giống sống không chết khi được gieo xuống. Nó nảy mầm.

Thật vậy, nếu một hạt giống thật sự chết, nó sẽ chẳng sinh ra cây nào cả. Một hạt giống chết thì vẫn chết. Chỉ có hạt giống sống mới nảy mầm và kết quả.

Vì vậy, xét theo thực vật học, câu nói:

"Hạt giống phải chết thì mới kết quả"

là không chính xác.

Điều này đặt ra một câu hỏi thú vị: tại sao Giăng 12:24 lại dùng ngôn ngữ "chết"?

Đức Chúa Jêsu không đưa ra một lời khẳng định về thực vật học. Ngài đang nói theo nghĩa bóng về sự chết sắp đến của Ngài. Trong văn mạch trực tiếp, Đức Chúa Jêsu tuyên bố rằng "giờ đã đến" để Ngài được vinh hiển qua thập tự giá. Hạt lúa mì là một hình ảnh minh họa chỉ về chính Ngài.

Nếu hạt giống ở chỗ khác được đồng hóa với Lời Đức Chúa Trời (Lu-ca 8:11), thì hình ảnh hạt giống tự nhiên làm nổi bật sự sống, chứ không phải sự chết.

Vì vậy, có thể khẳng định như sau:

Sự kiện then chốt không phải là sự chết của hạt giống, mà là việc nó được gieo xuống.

Ấn mình trong đất, sự sống vốn đã có sẵn bên trong hạt giống bắt đầu phát triển, sinh sôi và kết quả.

Theo quan điểm này, điều mà người ta xem là sự biến mất, mất mát hay sự chết, thật ra là sự khởi đầu của sự bày tỏ và tăng trưởng.

Một cách diễn đạt đầy suy ngẫm cho ý tưởng này:

"Hạt giống không chết để kết quả. Đúng hơn, sự sống chứa trong hạt giống được giải phóng khi nó được gieo vào môi trường thích hợp. Lời Đức Chúa Trời là một hạt giống sống. Khi được tiếp nhận vào lòng, Lời ấy nảy mầm, lớn lên và sinh ra một mùa gặt dồi dào."

Cách giải nghĩa này nhấn mạnh sự sống sinh ra sự sống, một ý tưởng hoàn toàn phù hợp với chủ đề rộng lớn hơn của Kinh Thánh rằng Lời Đức Chúa Trời là sống, linh nghiệm và ban sự sống.

Vâng, hạt giống tượng trưng cho sự hy sinh của Đấng Christ. Ngài phải chết và được chôn, rồi sống lại qua sự phục sinh. Qua lời chứng của Ngài, Ngài kéo nhiều người đến với sự điệp của Ngài, đến với lời của sự sống và sự cứu rỗi của Ngài.

Theo cách giải nghĩa này, "sự chết" chủ yếu áp dụng cho chính Đấng Christ, chứ không phải cho hạt giống sinh học. Hột lúa mì là một ẩn dụ về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Đấng Christ. Bông trái đến không phải vì một hạt giống theo nghĩa đen chết đi, nhưng vì Đấng Christ đã phó sự sống Ngài và sống lại, kéo con người đến với sự điệp cứu rỗi.

Để có một cách diễn đạt thần học tinh tế hơn, cũng có thể viết:

Vâng, hạt giống tượng trưng cho sự hy sinh của Đấng Christ. Hột lúa mì chỉ về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Ngài. Qua đời sống đắc thắng và lời chứng của Ngài, Ngài kéo nhiều người đến cùng Ngài và đến với sự điệp về sự sống, lẽ thật và sự cứu rỗi của Ngài. 🌱✝️🙏

Một hạt giống sinh học không chết, nhưng sống. Chính vì nó sống và đầy sự sống, nên khi được đặt vào đất, nó nảy mầm và nhờ đó kết quả được nhiều.

Nếu hạt giống đã chết, nó sẽ vẫn chết, dù được đặt ở bất cứ nơi đâu.

Phần 9: Hột Lúa Mì, Bánh và Lời Hằng Sống

Chúng ta đã làm sáng tỏ một điểm quan trọng: một hạt giống sinh học không chết khi được gieo xuống đất. Trái lại, nó nảy mầm và kết quả chính vì nó sống. Một hạt giống chết thì vẫn chết.

Vì vậy, "sự chết" được nói đến trong Giăng 12:24 không nên được hiểu như một sự mô tả về thực vật học. Đúng hơn, hột lúa mì là một ẩn dụ chỉ về sự chết, sự chôn và sự sống lại của Đấng Christ. Bông trái đến từ sự sống theo sau, chứ không phải từ sự chấm dứt của chính sự sống.

Không phải ngẫu nhiên mà Đấng Christ đã chọn hột lúa mì làm ví dụ.

Từ lúa mì có bột; từ bột có bánh, là biểu tượng của Lời Đức Chúa Trời.

"...Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời."

Tham khảo:

Phục Truyền Luật Lệ Ký 8:3

Ma-thi-ơ 4:4

Lu-ca 4:4

| "Ban đầu có Ngôi Lời, Ngôi Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Ngôi Lời là Đức Chúa Trời."

Tham khảo:

Giăng 1:1

| "Ngôi Lời đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta..."

Tham khảo:

Giăng 1:14

| "...Hạt giống là đạo Đức Chúa Trời."

Tham khảo:

Lu-ca 8:11

Vì vậy, hạt giống sống không chỉ chỉ về sự hy sinh và sự sống lại của Đấng Christ, mà còn chỉ về quyền năng ban sự sống của Lời Đức Chúa Trời. Như một hạt giống sống nảy mầm và kết quả được nhiều khi được gieo vào đất tốt, thì Lời Đức Chúa Trời cũng vậy, khi được tiếp nhận vào lòng, sinh ra sự sống thuộc linh, sự tăng trưởng và một mùa gặt dồi dào.

Các câu Kinh Thánh hỗ trợ:

- Lu-ca 8:11-15 (hạt giống là Lời Đức Chúa Trời kết quả)
- Ê-sai 55:10-11 (Lời Đức Chúa Trời làm tròn mục đích của nó như hạt giống và mưa)
- Hê-bơ-rơ 4:12 ("lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm")
- 1 Phi-e-rơ 1:23 ("anh em đã được lại sanh... bởi lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời")
- Cô-lô-se 1:5-6 (Tin Lành tăng trưởng và kết quả)

Một chuỗi Kinh Thánh đặc biệt ý nghĩa là:

Giăng 12:24 → Lu-ca 8:11 → Giăng 1:1 → Giăng 1:14 → Hê-bơ-rơ 4:12

Chuỗi này liên kết:

1. Hạt lúa mì.
2. Hạt giống là Lời Đức Chúa Trời.
3. Ngôi Lời là Đức Chúa Trời.
4. Ngôi Lời trở nên xác thịt trong Đấng Christ.
5. Lời là sống và linh nghiệm.

Điều này tạo nên một lập luận thần học nhất quán, tập trung vào sự sống, sự tăng trưởng, sự kết quả và Lời hằng sống của Đức Chúa Trời.

Phần 10: Đất: Những Người Nghe Lời Ngài

Trong ẩn dụ người gieo giống, Đức Chúa Jêsus đồng hóa đất với những người nghe sứ điệp cứu rỗi, nghe lời của Ngài.

Vậy, để cho chính xác, Đức Chúa Jêsus, là hạt lúa mì, được đặt vào đất, nghĩa là Ngài ở giữa những người nghe lời Ngài. Ngài phải chết vì họ để họ có thể hưởng sự sống đời đời.

Biểu tượng này rất sâu sắc, nhưng sự hiểu biết đúng đắn là điều vô cùng quan trọng.

Chúng ta không thể và không được lạc vào những tưởng tượng thuộc linh, hay những cách giải nghĩa chỉ là sản phẩm của trí tưởng tượng sáng tạo.

Sola Scriptura là nền tảng của chúng ta.

Kinh Thánh tự giải nghĩa Kinh Thánh, không cần đến sự suy đoán của loài người, những tưởng tượng thuộc linh, hay những lý thuyết sinh ra từ trí tưởng tượng.

Phần 11: Phân Đoạn trong Văn Mạch

Giăng 12:23

23 Đức Chúa Jêsus bèn đáp rằng: Giờ đã đến, khi Con người sẽ được vinh hiển. 24 Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu hạt giống lúa mì kia, chẳng chết sau khi gieo xuống đất, thì cứ ở một mình; nhưng nếu chết đi, thì kết quả được nhiều. 25 Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất đi, ai ghét sự sống mình trong đời này thì sẽ giữ lại đến sự sống đời đời. 26 Nếu ai hầu việc ta, thì phải theo ta, và ta ở đâu, thì kẻ hầu việc ta cũng sẽ ở đó; nếu ai hầu việc ta, thì Cha ta ắt tôn quý người.

27 Hiện nay tâm thần ta bối rối; ta sẽ nói gì?... Lạy Cha, xin cứu Con khỏi giờ này! nhưng ấy cũng vì sự đó mà Con đến giờ này! 28 Cha ơi, xin làm sáng danh Cha!

Bấy giờ có tiếng từ trên trời phán xuống rằng: Ta đã làm sáng danh rồi, ta còn làm cho sáng danh nữa!

29 Đoàn dân ở tại đó nghe tiếng thì nói rằng ấy là tiếng sấm; có kẻ khác nói: Một vị thiên sứ nào nói với Ngài.

30 Đức Chúa Jêsus cất tiếng phán rằng: Ấy chẳng phải vì ta mà tiếng này vang ra, nhưng vì các người. 31 Hiện bây giờ, có sự phán xét thế gian này, và hiện nay vua chúa của thế gian này phải bị xua đuổi. 32 Còn ta, khi ta đã được treo lên khỏi đất, ta sẽ kéo mọi người đến cùng ta. 33 Ngài phán vậy để chỉ mình phải chết cách nào.

Phần 12: Tiếng Phán từ Trời

Trong các sách Phúc Âm, Đức Chúa Cha phán từ trời ba lần trong thời gian chức vụ trên đất của Đức Chúa Jêsus:

1. Khi Ngài chịu phép báp-têm, lúc khởi đầu chức vụ:

"Tức thì có tiếng từ trên trời phán rằng: Đây là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng."

Ma-thi-ơ 3:17 (cũng xem Mác 1:11; Lu-ca 3:22)

2. Khi Ngài hóa hình, trên núi, với Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng:

"Đang khi người còn nói, bỗng chốc có một đám mây sáng rực che phủ những người ở đó; và có tiếng từ trong mây phán rằng: Đây là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đàng; hãy nghe lời Con đó!"

Ma-thi-ơ 17:5 (cũng xem Mác 9:7; Lu-ca 9:35; Phi-e-rơ nhắc lại trong 2 Phi-e-rơ 1:17-18)

3. Trước thập tự giá, tại Giê-ru-sa-lem:

"Cha ơi, xin làm sáng danh Cha! Bây giờ có tiếng từ trên trời phán xuống rằng: Ta đã làm sáng danh rồi, ta còn làm cho sáng danh nữa!"

Giăng 12:28

Ba tiếng phán ấy đánh dấu sự khởi đầu chức vụ của Ngài, một điểm trên đường đi, và thời điểm ngay trước khi Ngài chịu chết. Mỗi lần như vậy, Đức Chúa Cha xác nhận Đức Chúa Con. Trong Giăng 12, Đức Chúa Jêsus cũng cho chúng ta biết vì sao tiếng ấy đến: "Ấy chẳng phải vì ta mà tiếng này vang ra, nhưng vì các người" (Giăng 12:30). Đó là một lời làm chứng cho dân chúng, ngay trong giờ Ngài nói về hột lúa mì.

Phần 13: Đức Chúa Cha Có Khoe Khoang khi Làm Sáng Danh Ngài Không?

"Cha ơi, xin làm sáng danh Cha!"

"Ta đã làm sáng danh rồi, ta còn làm cho sáng danh nữa!"

1. Đó là lẽ thật, và chúng ta cần lẽ thật ấy. Nếu danh Đức Chúa Trời là bản tánh của Ngài, thì bày tỏ danh ấy có nghĩa là cho chúng ta thấy Ngài thật là ai: nhân từ, thương xót và tha thứ. Nhìn biết Ngài chính là sự sống:

"Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến."

Giăng 17:3

Khi Đức Chúa Trời bày tỏ sự vinh hiển Ngài, Ngài không lấy đi điều gì của chúng ta. Ngài đang ban cho chúng ta một điều mà chúng ta không thể sống thiếu.

2. Sự vinh hiển của Ngài là tình yêu thương của Ngài, vì vậy bày tỏ sự vinh hiển ấy là một hành động ban cho. Tại thập tự giá, Đức Chúa Trời được vinh hiển khi ban Con Ngài cho thế gian, chứ không phải khi nhận lấy sự tôn kính:

"Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời."

Giăng 3:16

3. Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con không tự tôn vinh mình. Các Ngài tôn vinh lẫn nhau.

Trong Giăng 12:28, Đức Chúa Cha phán để đáp lời cầu nguyện của Đức Chúa Con: "Cha ơi, xin làm sáng danh Cha!" Đức Chúa Jêsus phán:

"...Nếu ta tự tôn vinh, thì sự vinh hiển ta chẳng ra gì; ấy là Cha ta làm vinh hiển ta..."

Giăng 8:54

"...Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha."

Giăng 17:1

Đức Chúa Con tìm kiếm sự vinh hiển của Đức Chúa Cha, và Đức Chúa Cha tôn trọng Đức Chúa Con. Đó là điều trái ngược với sự khoe khoang.

Chính Đức Chúa Trời cho chúng ta biết điều gì đáng để khoe:

"Nhưng kẻ nào khoe, hãy khoe về trí khôn mình biết ta là Đức Giê-hô-va, là Đấng làm ra sự thương xót, chánh trực, và công bình trên đất; vì ta ưa thích những sự ấy, Đức Giê-hô-va phán vậy."

Giê-rê-mi 9:24

Phần 14: Làm Sáng Danh Đức Chúa Cha Nghĩa Là Gì

Trong Kinh Thánh, danh Đức Chúa Trời là bản tánh của Ngài. Khi Môi-se xin được thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đáp lại bằng cách hô danh Ngài:

"Môi-se thưa rằng: Tôi xin Ngài cho tôi xem sự vinh hiển của Ngài! Đức Giê-hô-va phán rằng: Ta sẽ làm cho các sự nhân từ ta phát ra trước mặt người; ta hô danh Giê-hô-va trước mặt người..."

Xuất Ê-díp-tô Ký 33:18-19

"Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: Giê-hô-va! Giê-hô-va! là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy đầy ân huệ và thành thực, ban ơn đến ngàn đời, xá điều gian ác, tội trọng, và tội lỗi..."

Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6-7

Vậy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời là sự nhân từ của Ngài, và danh Ngài là chính Ngài: nhân từ, thương xót, nhịn nhục, đầy đầy ân huệ và thành thực, và hay tha thứ.

Làm sáng danh Đức Chúa Cha nghĩa là bày tỏ bản tánh Ngài, để người ta có thể thấy và nhìn biết Ngài đúng như Ngài thật là. Đây là điều Đức Chúa Jê-sus đã đến để làm:

"Con đã tỏ danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian..."

Giăng 17:6

"...Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha..."

Giăng 14:9

Giăng 17:26 giống như một tiếng vọng của Giăng 12:28, với cùng một quá khứ và tương lai:

"Con đã tỏ danh Cha ra cho họ, Con lại sẽ tỏ ra nữa, để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và chính mình Con cũng ở trong họ nữa."

Giăng 17:26

"Ta đã làm sáng danh rồi" có nghĩa là bản tánh của Đức Chúa Cha đã được bày tỏ qua đời sống của Đức Chúa Jê-sus. "Ta còn làm cho sáng danh nữa" có nghĩa là bản tánh ấy sẽ được bày tỏ thêm một lần nữa, và trọn vẹn nhất, tại thập tự giá, nơi tình yêu thương, lòng thương xót và sự tha thứ của Đức Chúa Trời đối với tội nhân được bày tỏ như chưa từng có.

Phần 15: Sự Bình An và Tình Yêu Thương của Ngài

"Ta để sự bình an lại cho các người; ta ban sự bình an ta cho các người; ta cho các người sự bình an chẳng phải như thế gian cho. Lòng các người chớ bối rối và đừng sợ hãi."

Giăng 14:27

- "Như Cha đã yêu thương ta thế nào, ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của ta." Giăng 15:9
- "Ta đã bảo các người những điều đó, hầu cho các người có lòng bình yên trong ta. Các người sẽ có sự hoạn nạn trong thế gian, nhưng hãy cứ vững lòng, ta đã thắng thế gian rồi!" Giăng 16:33

Abilio Brito